Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 12. januára 2017 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Daň z pridanej hodnoty — Smernica 2006/112/ES — Články 2, 9, 26, 167, 168 a 173 — Odpočítanie dane zaplatenej na vstupe — Zdaniteľná osoba, ktorá vykonáva ekonomické činnosti a súčasne iné ako ekonomické činnosti — Holdingová spoločnosť bezodplatne poskytujúca služby svojim dcérskym spoločnostiam“

Vo veci C-28/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Kúria (Najvyšší súd, Maďarsko) zo 7. januára 2016 a doručený Súdnemu dvoru 18. januára 2016, ktorý súvisí s konaním:

MVM Magyar Villamos Művek Zrt.

proti

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: E. Regan, predseda šiestej komory, sudcovia J.-C. Bonichot a C. G. Fernlund (spravodajca),

generálny advokát: M. Bobek,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— MVM Magyar Villamos Művek Zrt., v zastúpení: S. Vámosi-Nagy, a P. Vaszari, ügyvédek,

— maďarská vláda, v zastúpení: M. Bóra, G. Koós a M. Z Fehér, splnomocnení zástupcovia,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: J. Kraehling splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci H. L. McCarthy, solicitor,

— Európska komisia, v zastúpení: V. Bottka a L. Lozano Palacios, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie, prijaté po vypočutí generálneho advokáta, rozhodnúť formou odôvodneného uznesenia podľa článku 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

* Jazyk konania: maďarčina.

vydal toto

Uznesenie

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 2, 9, 26, 167, 168 a 173 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou MVM Magyar Villamos Művek Zrt. (ďalej len „MVM“) a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebviteli Igazgatósága (Ústredné riaditeľstvo Národnej finančnej a colnej správy, Maďarsko, ďalej len „daňová správa“) vo veci práva MVM na odpočítanie dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), ktorou boli na vstupe zaťažené služby obstarané v prospech jej dcérskych spoločností.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 2 ods. 1 smernice 2006/112 stanovuje:

„DPH podliehajú tieto transakcie:

…

c) poskytovanie služieb za protihodnotu na území členského štátu zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká;

…“

4 Podľa článku 9 ods. 1 tejto smernice:

„‚Zdaniteľná osoba‘ je každá osoba, ktorá nezávisle a na akomkoľvek mieste vykonáva ekonomickú činnosť, odhliadnuc od účelu alebo výsledkov tejto činnosti.

‚Ekonomická činnosť‘ je každá činnosť výrobcov, obchodníkov alebo osôb poskytujúcich služby vrátane ťažobných a poľnohospodárskych činností a činností pri výkone slobodných povolaní. Ekonomickou činnosťou je predovšetkým využívanie hmotného alebo nehmotného majetku na účely získania príjmu na pokračujúcom základe.“

5 Článok 26 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje:

„Za poskytovanie služieb za protihodnotu sa považujú tieto transakcie:

…

b) poskytovanie služieb, ktoré bezodplatne uskutočňuje zdaniteľná osoba na svoju osobnú spotrebu alebo na osobnú spotrebu svojich zamestnancov alebo všeobecnejšie na iné účely ako účely jej podnikania.“

6 Podľa článku 167 tej istej smernice:

„Právo odpočítať daň vzniká vtedy, keď vzniká daňová povinnosť v súvislosti s daňou, ktorá je odpočítateľná.“

7 Článok 168 smernice 2006/112 stanovuje:

„Pokiaľ ide o tovar a služby, ktoré sú použité na účely zdaniteľných transakcií zdaniteľnej osoby, táto má právo v členskom štáte, v ktorom uskutočňuje tieto transakcie, odpočítať z výšky DPH, ktorú je povinná zaplatiť, tieto sumy:

a) DPH splatnú alebo zaplatenú v tomto členskom štáte za tovar, ktorý jej bol alebo bude dodaný, a za služby, ktoré jej boli alebo budú poskytnuté, inou zdaniteľnou osobou,

…“

8 Článok 173 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„Ak zdaniteľná osoba použije tovar alebo služby na účely uskutočnenia transakcií, pri ktorých jej vznikne právo odpočítať DPH a ktoré sú uvedené v článkoch 168, 169 a 170, a transakcií, pri ktorých jej nevznikne právo odpočítať DPH, je odpočítanie povolené len pre tú časť DPH, ktorá je pomerná k sume pripadajúcej na transakcie, pri ktorých právo na odpočítanie dane vzniká.

…“

Maďarské právo

9 Ustanovenia § 2, 6, 14, 119, 120 a 123 az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (zákon č. CXXVII z roku 2007 o dani z pridanej hodnoty) preberajú do maďarského právneho poriadku články 2, 9, 26, 167, 168 a 173 smernice 2006/112. Znenie týchto ustanovení vnútroštátneho práva je v podstate totožné so znením článkov uvedenej smernice, ktorú preberajú.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

10 MVM je obchodná spoločnosť vo vlastníctve štátu, ktorá pôsobí v odvetví energetiky. Prenajíma elektrárne a optické siete. Okrem toho vlastní viacero spoločností, ktoré sa zaoberajú najmä výrobou a distribúciou elektrickej energie.

11 Uzatvorením „ovládacej“ zmluvy na základe maďarského práva vytvorila MVM so svojimi dcérskymi spoločnosťami uznanú skupinu spoločností podľa toho istého práva (ďalej len „skupina“). Zriadením takejto skupiny však nevznikla nová právnická osoba a členovia skupiny si zachovali svoju právnu subjektivitu. Títo členovia navyše neuplatnili daňový režim skupiny podliehajúcej DPH.

12 Spor vo veci samej sa týka rozhodnutia daňovej správy, ktoré bolo prijaté v nadväznosti na kontrolu priznaní MVM k DPH za roky 2008 až 2010.

13 V priebehu tohto obdobia bola MVM poverená strategickým riadením skupiny. Na tento účel využívala právne služby, služby v oblasti podnikového riadenia a služby v oblasti vzťahov s verejnosťou, a to jednak vo svoj vlastný prospech, keďže tieto služby sa poskytovali v rámci jej činnosti prenájmu elektrární a optických sietí, ktorá ako taká podliehala DPH, a jednak v prospech celej skupiny a jednotlivých členov skupiny. Spoločnosť MVM uplatňovala odpočty DPH týkajúce sa všetkých týchto služieb. Až na niekoľko výnimiek však MVM uvedené služby neúčtovala svojim dcérskym

spoločnostiam, a to ani vtedy, keď boli tieto služby využité v záujme celej skupiny alebo priamo súviseli so zdanenou činnosťou ostatných členov tejto skupiny. Spoločnosť MVM neúčtovala v rámci skupiny ani celkovú odmenu za strategické riadenie skupiny, čiže toto riadenie vykonávala bezodplatne.

14 Daňová správa usúdila, že podľa zákona č. CXXVII z roku 2007 o DPH je DPH z právnych služieb, služieb v oblasti podnikového riadenia a služieb v oblasti vzťahov s verejnosťou odpočítateľná len vtedy, keď MVM tieto služby využila na účely dodania tovaru alebo poskytnutia služieb. Daňová správa teda neuznala právo MVM na odpočítanie DPH pri uvedených službách v prípade, že tieto služby boli využité v záujme ostatných členov skupiny alebo išlo o služby v oblasti podnikového riadenia, ktoré súviseli najmä s nadobudnutím podielov (ďalej len „dotknuté služby“). Za týchto okolností totiž daňová správa dospela k záveru, že konečným príjemcom týchto služieb je MVM.

15 Spoločnosť MVM podala proti rozhodnutiu daňovej správy žalobu, v ktorej tvrdila, že dotknuté služby predstavujú všeobecné náklady spojené s jej zdaniteľnou činnosťou, keďže ako zdaniteľná osoba na účely DPH nevykonáva žiadnu činnosť, ktorá by bola od tejto dane oslobodená. Spoločnosť MVM v rámci tejto žaloby tiež uviedla, že nevystavením faktúr jej dcérskym spoločnostiam nie je dotknuté jej právo na odpočítanie DPH.

16 Súd prvého stupňa túto žalobu zamietol z dôvodu, že dotknuté služby neboli využité na účely výkonu činnosti osoby zdaniteľnej na účely DPH a DPH, ktorá bola zaplatená na vstupe pri takých službách, nie je odpočítateľná.

17 Spoločnosť MVM podala kasačný opravný prostriedok na vnútroštátny súd Kúria (Najvyšší súd, Maďarsko).

18 Vnútroštátny súd konštatuje, že v priebehu obdobia dotknutého vo veci, ktorá mu bola predložená, sa MVM prejavovala, pokiaľ ide o vyúčtovanie, ako pasívna holdingová spoločnosť, lebo jej dcérske spoločnosti jej odvádzali v zásade len dividendy, ale pokiaľ ide o výkon centralizovaného riadenia činností skupiny, prejavovala sa ako aktívna holdingová spoločnosť.

19 Vnútroštátny súd pritom poukazuje na to, že vyúčtovanie služieb holdingovou spoločnosťou jej dcérskym spoločnostiam v čisto vnútroštátnej skupine spoločností predstavuje z ekonomického hľadiska iba technickú záležitosť. Okrem toho nemožno hovoriť o bezodplatnosti, lebo MVM dostávala vyššie dividendy za služby, ktoré údajne poskytovala svojim dcérskym spoločnostiam bez protihodnoty.

20 Za týchto okolností Kúria (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je potrebné vychádzať z toho, že holdingová spoločnosť, ktorá aj keď zohráva aktívnu úlohu pri riadení určitých činností dcérskych spoločností alebo celej skupiny spoločností, neprenáša cenu služieb poskytnutých v súvislosti s činnosťou aktívneho holdingu ani príslušnú DPH na dcérske spoločnosti, je vo vzťahu k týmto službám zdaniteľnou osobou na účely DPH?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, môže si aktívna holdingová spoločnosť – a ak áno, akým spôsobom – uplatniť právo na odpočítanie DPH za služby využité touto spoločnosťou, ktoré priamo súvisia so zdaniteľnou ekonomickou činnosťou niektorých dcérskych spoločností?

3. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, môže si aktívna holdingová spoločnosť – a ak áno, akým spôsobom – uplatniť právo na odpočítanie DPH za využité služby, ktoré sú v záujme celej skupiny spoločností?

4. Závisia odpovede na uvedené otázky – a ak áno, do akej miery – od toho, či aktívna holdingová spoločnosť fakturuje dcérskym spoločnostiam uvedené využité služby ako sprostredkovateľské služby?“

O prejudiciálnych otázkach

21 Podľa článku 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak je položená prejudiciálna otázka zhodná s otázkou, o ktorej už Súdny dvor rozhodol, ak možno odpoveď na takúto otázku jednoznačne vyvodiť z judikatúry alebo ak odpoveď na položenú prejudiciálnu otázku nevyvoláva žiadne dôvodné pochybnosti, Súdny dvor môže na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek rozhodnúť formou odôvodneného uznesenia.

22 V tejto veci treba uplatniť uvedený článok.

23 Svojimi štyrmi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú články 2, 9, 26, 167, 168 a 173 smernice 2006/112 vykladať v tom zmysle, že zapojenie sa takejto holdingovej spoločnosti, akou je spoločnosť, o ktorú ide vo veci samej, do riadenia jej dcérskych spoločností, možno považovať, pokiaľ týmto dcérskym spoločnostiam neúčtovala ani náklady na služby, ktoré obstarala v záujme celej skupiny spoločností alebo niektorých zo svojich dcérskych spoločností, ani príslušnú DPH, za „ekonomickú činnosť“ v zmysle tejto smernice, na základe ktorej vzniká právo na odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe z týchto služieb.

24 Na úvod treba pripomenúť, že hoci smernica 2006/112 vymedzuje veľmi širokú pôsobnosť DPH, týka sa iba činností, ktoré majú hospodársky charakter (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. októbra 2009, Komisia/Fínsko, C-246/08, EU:C:2009:671, bod 34 a citovanú judikatúru). Z článku 2 tejto smernice totiž vyplýva, že výhradne poskytovanie služieb na území členského štátu za protihodnotu zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká, podlieha DPH.

25 Súdny dvor v tomto ohľade už rozhodol, že činnosť sa vo všeobecnosti považuje za hospodársku, ak má nepretržitý charakter a je vykonávaná za odmenu, ktorú poberá ten, kto ju uskutočňuje (rozsudok z 29. októbra 2009, Komisia/Fínsko, C-246/08, EU:C:2009:671, bod 37 a citovaná judikatúra).

26 Treba tiež pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora právo na odpočítanie DPH uvedené v článkoch 167 a nasl. smernice 2006/112 predstavuje základnú zásadu spoločného systému DPH a v zásade nemôže byť obmedzené. Uplatňuje sa bezprostredne na všetky dane zaťažujúce plnenia uskutočnené na vstupe (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. septembra 2016, Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos, C-516/14, EU:C:2016:690, body 37 a 38, ako aj citovanú judikatúru).

27 Systém odpočítania dane má za cieľ celkovo zmierniť záťaž, ktorú pre podnikateľa predstavuje DPH splatná alebo zaplatená pri vykonaní všetkých jeho hospodárskych činností. Spoločný systém DPH v dôsledku toho zabezpečuje daňovú neutralitu, pokiaľ ide o daňovú záťaž všetkých hospodárskych činností bez ohľadu na ich ciele alebo výsledky pod podmienkou, že tieto činnosti samy v zásade podliehajú DPH (rozsudok z 15. septembra 2016, Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos, C-516/14, EU:C:2016:690, bod 39 a citovaná judikatúra).

28 Pokiaľ ide o materiálne podmienky požadované na vznik práva na odpočítanie DPH, z článku 168 písm. a) smernice 2006/112 vyplýva, že uvedené tovary alebo služby, na základe ktorých vzniká toto právo, musia byť využité zdaniteľnou osobou na výstupe pre potreby svojich vlastných zdaniteľných plnení a že na vstupe musia byť tieto tovary alebo služby poskytnuté inou zdaniteľnou osobou (rozsudok z 15. septembra 2016, Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos, C-516/14, EU:C:2016:690, bod 40 a citovaná judikatúra).

29 V tomto ohľade treba pripomenúť, že na to, aby bolo možné odpočítať DPH, musia plnenia uskutočňované na vstupe priamo a bezprostredne súvisieť s plneniami na výstupe, pri ktorých vzniká právo na odpočítanie DPH. Právo na odpočítanie DPH, ktorej podlieha nadobudnutie tovaru alebo služieb na vstupe, tak predpokladá, že výdavky vynaložené na ich nadobudnutie patria k podstatným prvkom tvoriacim cenu zdaniteľných plnení na výstupe, pri ktorých vzniká právo na odpočet (rozsudok zo 16. júla 2015, Larentia + Minerva a Marenave Schiffahrt, C-108/14 a C-109/14, EU:C:2015:496, bod 23 a citovaná judikatúra).

30 Pokiaľ ide konkrétne o právo holdingovej spoločnosti na odpočet dane, Súdny dvor už rozhodol, že holdingová spoločnosť, ktorej jediným účelom je nadobudnutie podielov v iných spoločnostiach bez toho, aby sa priamo alebo nepriamo zapájala do vedenia týchto spoločností okrem práv, ktoré táto holdingová spoločnosť vlastní ako akcionár alebo spoločník, nie je zdaniteľnou osobou na účely DPH v zmysle článku 9 smernice 2006/112 a nemá ani právo na odpočet dane podľa článku 167 tejto smernice (rozsudok zo 16. júla 2015, Larentia + Minerva a Marenave Schiffahrt, C-108/14 a C-109/14, EU:C:2015:496, bod 18 a citovaná judikatúra).

31 Samotné nadobudnutie a držba obchodných podielov sa samy osebe nemajú považovať za hospodárske činnosti v zmysle smernice 2006/112, ktoré osobe, ktorá ich vykonáva, priznávajú postavenie zdaniteľnej osoby. Samotné nadobudnutie finančných účastí v iných podnikoch totiž nepredstavuje využitie majetku na účely dosahovania trvalého príjmu, pretože prípadná dividenda ako výnos z tejto účasti vyplýva zo samotného vlastníctva majetku (rozsudok zo 16. júla 2015, Larentia + Minerva a Marenave Schiffahrt, C-108/14 a C-109/14, EU:C:2015:496, bod 19 a citovaná judikatúra).

32 Inak je to v prípade, že je účasť na inom podniku spojená s priamym alebo nepriamym zapojením do riadenia spoločností, ktorých podiely boli nadobudnuté, bez toho, aby boli dotknuté práva, ktoré má účastinár vo svojom postavení akcionára alebo spoločníka (rozsudok zo 16. júla 2015, Larentia + Minerva a Marenave Schiffahrt, C-108/14 a C-109/14, EU:C:2015:496, bod 20 a citovaná judikatúra).

33 V tomto ohľade z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že zapojenie holdingovej spoločnosti do riadenia spoločností, v ktorých nadobudla obchodný podiel, predstavuje hospodársku činnosť v zmysle článku 9 ods. 1 smernice 2006/112, keďže takéto zapojenie predpokladá vykonávanie transakcií podliehajúcich DPH podľa článku 2 tejto smernice, akými je poskytovanie administratívnych, účtovných, obchodných a technických služieb holdingovou spoločnosťou jej dcérskym spoločnostiam (rozsudok zo 16. júla 2015, Larentia + Minerva a Marenave Schiffahrt, C-108/14 a C-109/14, EU:C:2015:496, bod 21 a citovaná judikatúra).

34 Z toho vyplýva, že jednoduché zapojenie holdingovej spoločnosti do riadenia jej dcérskych spoločností bez vykonávania transakcií podliehajúcich DPH na základe článku 2 smernice 2006/112 nemožno považovať za „ekonomickú činnosť“ v zmysle článku 9 ods. 1 tejto smernice (pozri v tomto zmysle uznesenie z 12. júla 2001, Welthgrove, C-102/00, EU:C:2001:416, body 16 a 17). Toto riadenie preto nemôže patriť do pôsobnosti smernice 2006/112.

35 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že v priebehu obdobia dotknutého vo veci samej MVM bežne nedostávala od svojich dcérskych spoločností nijakú odmenu za centralizované riadenie činností skupiny. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy tak treba konštatovať, že zapojenie MVM do riadenia jej dcérskych spoločností nemožno v zmysle článku 9 ods. 1 smernice 2006/112 považovať za „ekonomickú činnosť“, ktorá by mohla patriť do jej pôsobnosti.

36 Súdny dvor pritom už rozhodol, že pri DPH zaplatenej na vstupe týkajúcej sa výdavkov, ktoré vynaložila zdaniteľná osoba, teda nemôže vzniknúť právo na odpočítanie, ak sa DPH vzťahuje na činnosti, ktoré vzhľadom na svoj nehospodársky charakter nepatria do pôsobnosti smernice 2006/112 (rozsudky z 13. marca 2008, Securenta, C-437/06, EU:C:2008:166, bod 30, a z 29. októbra 2009, SKF, C-29/08, EU:C:2009:665, bod 59).

37 Z toho vyplýva, že MVM si nemôže uplatniť právo na odpočítanie DPH zaplatenej za dotknuté služby, pokiaľ sa tieto služby vzťahujú na transakcie, ktoré nepatria do pôsobnosti smernice 2006/112.

38 Túto úvahu nespochybňuje skutočnosť, že MVM vykonávala ďalšie činnosti, ako je prenájom elektrární a optických sietí, lebo to nevyzerá tak, že by priamo a bezprostredne súviseli s nejakou hospodárskou činnosťou v zmysle judikatúry citovanej v bode 29 tohto uznesenia, čo však prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

39 V tomto ohľade treba poukázať na to, že Súdny dvor už rozhodol v bode 24 rozsudku zo 16. júla 2015, Larentia + Minerva a Marenave Schiffahrt (C-108/14 a C-109/14, EU:C:2015:496), že právo na odpočet v prospech zdaniteľnej osoby je však prípustné aj pri absencii priamej a bezprostrednej súvislosti medzi konkrétnym plnením na vstupe a jedným alebo viacerými plneniami na výstupe zakladajúcimi právo na odpočet, ak náklady na predmetné služby tvoria súčasť všeobecných nákladov zdaniteľnej osoby a sú ako také podstatnými prvkami tvoriacimi cenu tovarov alebo služieb, ktoré poskytuje. Takéto náklady totiž priamo a bezprostredne súvisia s celkovou hospodárskou činnosťou zdaniteľnej osoby.

40 V prejednávanej veci je nesporné, že v priebehu obdobia dotknutého v konaní vo veci samej MVM vykonávala zdaniteľnú hospodársku činnosť, a to prenájom elektrární a optických sietí. Je však ťažké predstaviť si, že by dotknuté služby, totiž služby, ktoré boli využité v záujme ostatných členov skupiny, a služby v oblasti podnikového riadenia vzťahujúce sa okrem iného na nadobudnutie podielov, mohli priamo a bezprostredne súvisieť s touto činnosťou prenájmu, aj keby sa posudzovala ako celok, čo však prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

41 Okrem toho MVM vo svojich pripomienkach predložených Súdnemu dvoru tvrdí, že od 1. januára 2015 vytvára ziskové rozpätie pri transakciách vyplývajúcich zo strategického riadenia spoločností, ktoré sú súčasťou skupiny.

42 V tomto ohľade stačí konštatovať, že aj keby sa toto riadenie od uvedeného dňa malo považovať za hospodársku činnosť, výdavky na kúpu dotknutých služieb vykázané v rokoch 2008 až 2010 by nemohli patriť k podstatným prvkom tvoriacim cenu týchto nových zdaniteľných plnení, a na ich základe by teda nemohlo vzniknúť právo na odpočítanie DPH.

43 Spoločnosť MVM pred Súdnym dvorom tiež tvrdila, že dotknuté služby boli využité v záujme skupiny, a keďže jej dcérske spoločnosti vykonávali činnosti, na základe ktorých vzniká právo na odpočítanie dane, tieto služby súvisia s hospodárskou činnosťou celej tejto skupiny.

44 V prejednávanej veci však treba poukázať na to, že nemožnosť odpočtu DPH pri dotknutých službách je dôsledkom voľby spoločnosti MVM, ktorá sa rozhodla neúčtovať členom skupiny svoje služby v oblasti podnikového riadenia.

45 V tomto ohľade stačí pripomenúť, že na jednej strane sú podnikatelia všeobecne oprávnení zvoliť si takú organizačnú štruktúru a taký spôsob uskutočňovania plnení, aké považujú za najvhodnejšie na svoju hospodársku činnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. septembra 2013, Le Crédit Lyonnais, C-388/11, EU:C:2013:541, bod 46), avšak na druhej strane zásada daňovej neutrality neznamená, že zdaniteľná osoba, ktorá má možnosť voľby medzi týmito plneniami, má právo zvoliť si jedno z nich a pritom uplatňovať účinky druhého z nich (rozsudok z 9. septembra 2001, Cantor Fitzgerald International, C-108/99, EU:C:2001:526, bod 33).

46 Napokon, ak by aj vnútroštátny súd musel po preskúmaní uvedenom v bodoch 38 a 40 tohto uznesenia konštatovať, že niektoré dotknuté služby sa vzťahujú súčasne na hospodárske aj nehospodárske činnosti spoločnosti MVM, treba pripomenúť, že v ustanoveniach smernice 2006/112 sa nenachádza pravidlo, ktoré by upravovalo spôsoby alebo kritériá, ktoré sú členské štáty povinné uplatniť pri prijímaní

ustanovení, ktoré umožňujú rozdelenie súm DPH zaplatenej na vstupe podľa predmetných výdavkov vzťahujúcich sa na hospodárske činnosti, resp. na činnosti, ktoré nie sú hospodárskymi činnosťami (rozsudok z 13. marca 2008, Securenta, C-437/06, EU:C:2008:166, bod 33).

47 Vzhľadom na tieto skutočnosti a na účely toho, aby zdaniteľné osoby mohli vykonávať potrebné výpočty, členským štátom prináleží stanoviť spôsoby a kritériá vhodné na tento účel, pričom je potrebné dodržať zásady, ktorým podlieha spoločný systém DPH. Konkrétne, členské štáty musia vykonávať svoju diskrečnú právomoc takým spôsobom, aby bolo zaručené, že odpočítanie sa vykoná iba vo vzťahu k tej časti DPH, ktorá zodpovedá plneniam, pri ktorých vzniká právo na odpočítanie. Je potrebné dbať o to, aby výpočet pomeru medzi hospodárskymi činnosťami a činnosťami, ktoré nie sú hospodárskymi činnosťami, objektívne odrážal časť, ktorá bola skutočne započítaná ako výdavky na vstupe vo vzťahu ku každej z týchto dvoch činností (rozsudok z 13. marca 2008, Securenta, C-437/06, EU:C:2008:166, body 34 a 37).

48 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba odpovedať na položené otázky tak, že články 2, 9, 26, 167, 168 a 173 smernice 2006/112 sa majú vykladať v tom zmysle, že zapojenie takej holdingovej spoločnosti, akou je spoločnosť dotknutá v konaní vo veci samej, do riadenia jej dcérskych spoločností nie je, pokiaľ im táto holdingová spoločnosť neúčtovala ani cenu služieb, ktoré využila v záujme celej skupiny spoločností alebo niektorých zo svojich dcérskych spoločností, ani príslušnú DPH, „ekonomickou činnosťou“ v zmysle tejto smernice, a teda takáto holdingová spoločnosť si nemôže uplatňovať právo na odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe z týchto využitých služieb, pokiaľ sa vzťahujú na plnenia, ktoré nepatria do pôsobnosti tejto smernice.

O trovách

49 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

Články 2, 9, 26, 167, 168 a 173 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa majú vykladať v tom zmysle, že zapojenie takej holdingovej spoločnosti, akou je holdingová spoločnosť dotknutá v konaní vo veci samej, do riadenia jej dcérskych spoločností nie je, pokiaľ im táto holdingová spoločnosť neúčtovala ani cenu služieb, ktoré využila v záujme celej skupiny spoločností alebo niektorých zo svojich dcérskych spoločností, ani príslušnú DPH, „ekonomickou činnosťou“ v zmysle tejto smernice, a teda takáto holdingová spoločnosť si nemôže uplatňovať právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty zaplatenej na vstupe z týchto využitých služieb, pokiaľ sa vzťahujú na plnenia, ktoré nepatria do pôsobnosti tejto smernice.

Podpisy